

ΤΗ ΚΖ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ δσίου συμφάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ώς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὅρθρον ἄνευ καταβασιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αἴνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ φάλλεται δοξολογία μεγάλη.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἰσοδος καὶ εἰς τὸν ὅρθρον νὰ φαλοῦν καταβασίαι.

* * * * *

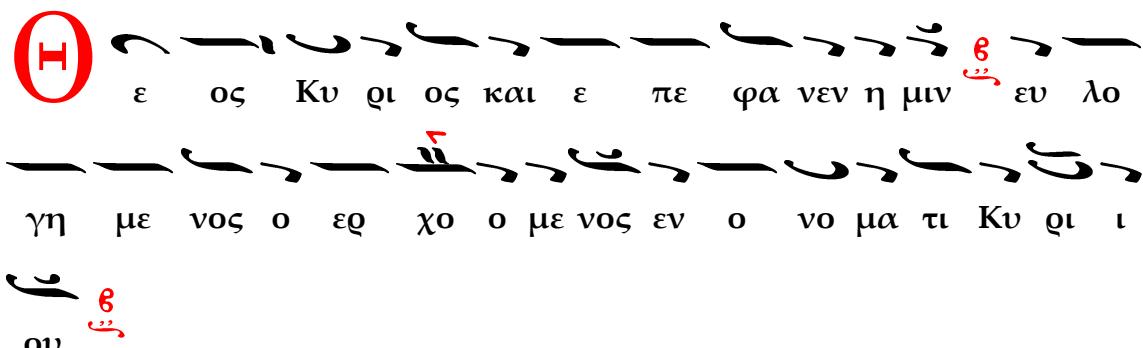
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

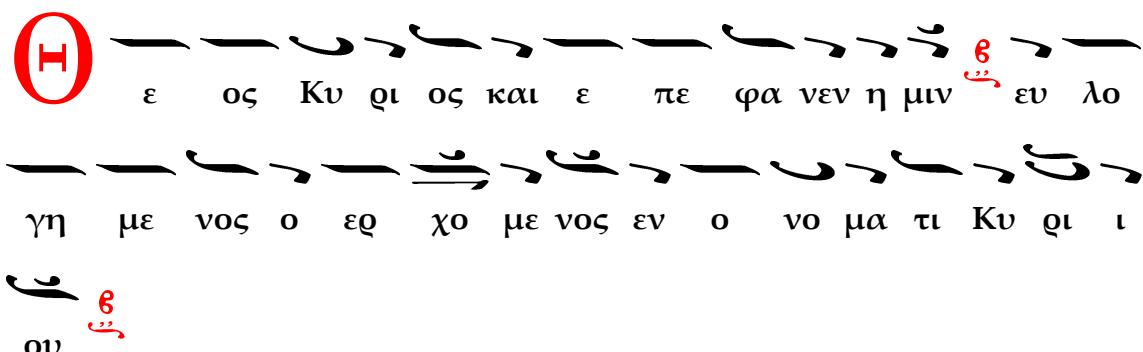
Ἄχος δι -θο-

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡχος Λ Δι - θ.

Bα σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ χρι στα τα Θε
8 Δ Μαρ τυ ρωνπρω το α θλε Στε φα νε συ γαρ την I 8
δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν ει δες σα τον Σω
τη ρα τα Πα τρος δε ξι ο θεν αν τον γαρ εκ δυ
σω πει α ει υ περ τωνψυ χων η μων 6

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἡχος Λ Δι - θ.

Hγεν νη σις σα χρι στε ο Θε ος η μων 6
α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως
εν αν τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ ν ψως α να το λην Δ Κυ ρι ε
δο ξα σοι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἔορτῆς.

΄Ηχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ο θρόνῳ πυριμόρφῳ, ἐν ύψιστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ Ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείᾳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκὶ, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστὴρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἄγίου.

΄Ηχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἄλλ' ὅ τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῷζε θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ο ἀχώρητος παντί, πῶς ἔχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἡθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἀσαρκος γὰρ ὅν, ἐσαρκώθη ἐκών, καὶ γέγονεν ὁ Ὁν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Εἶτα τὸν ν' φαλμόν, χύμα.

΄Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

΄Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

΄Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

΄Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσῃς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

΄Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

΄Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

΄Ραντειεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Άκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Τῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὅν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

ὅ α' τῆς Ἔορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ο παρὸν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Χριστὸς βροτωθείς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ωδὴ α'. Ἡχος α'. Ο Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε.

Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὕθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,

κλίνας ούρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Γίὸς ὣν τοῦ Πατρός, καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς δὲ Θεός, δυνάμεις λαθών, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

‘Ο Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ίωάννου Μοναχοῦ.

‘Ωδὴ α’.

‘Ηχος πλ. α’. ‘Ιππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφανώσωμεν, καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἀσωμεν.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως δὲ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης, καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστός, δι’ αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἀνθρωπὸν, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι, δὲ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἀνθρωπὸν ἀποδύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σούς, ἀδελφέ, γνησίους πλέκω κρότους.

Θεοφάνους.

‘Ωδὴ α’.

‘Ηχος δ’. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὄψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ἔυλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογίνη δόμφαία δέ, πανευλαβῶς τὰ νῶτα σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε. (δίς)

Στίχ. Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγεγραμμένος ἔχοντα τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὅφει τῇ σῇ κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν καμίνῳ καρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Δόξα.

Σοφίᾳ παντοδαπῇ κοσμούμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἥλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἰρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ, τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάναγνε, Θεογεννῆτορ μόνη τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Τῆς Ἔορτῆς.
Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέεύστως Γίῳ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἄγιος εἰς Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο τῆς ἐπιπνοίας, μετασχῶν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθιρῶν κατολισθήσας, γυναικείᾳ ἀπάτῃ, Χριστὸν γυναικὸς βοᾶ ἐξιρῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἄγιος εἰς Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμμορφος πηλίνης, εὔτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰς Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ δὲ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὄμοιν, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Τοῦ Ἅγιου.

Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. α'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς

θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἴρεσιν.

Στίχ. Ὅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθείς, θείου ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Στίχ. Ὅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως κήρυξ τῆς κεκρυμμένης, ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἀριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ βίου δι’ ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισῆλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως, ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότου βαλλόμενος.

Τοῦ Όσίου.

Τίχος δ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔχων ὅτι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρδης δαπίσματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ προθυμίᾳ λογισμοῦ ἥσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς Ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Δόξα.

Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἐθραυσας, τὴν μανικὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δαυΐδ καθὰ κιβωτόν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὅμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν είρμο.

Εύφραίνεται ἐπὶ σοί. Ἡχος ἡ Βου ξ

Eυ φραινεται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου χρι στε
κραζουσα συ μου ι σχυς Κυ ρι ε μδ και κα τα φυ γη και
στε ρε ω μα α α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρο.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφέ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα. Τοῦ Όσίου.

Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφηνας τῆς παρόδησίας, θράσος τύρωννον, μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὅψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἀπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἔορτῆς.

Ἡχος δ' αὐτός.

Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον ὁ γὰρ Σωτῆρος ἡμῶν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σαρκί, ὥφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτόν, μεθ' ὃν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ. Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν είρμο.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς. Ἡχος γ'. Βου ξ

Πα
H ν σω ω σοι π με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ

Πα οι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι π εκ δαι μο νων λυ

Πα ν θρον κε κα θαρ με νη π τω δι οι κτον π εκ της πλευ

ρας σου ρευσαν τι αι μα τι ι ι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γάρ, ὁ Βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυρς καὶ θεῖος Στέφανος.

Ο Οἶκος.

Ως ἀστὴρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυρς Στέφανος, ἀστράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἄπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἡ μαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Γίδὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυρς καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμῃ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Στεφάνου, ἐνὸς τῶν ἐπτὰ Διακόνων, λίθοις βληθέντος καὶ τελειωθέντος. (†34)

Στίχ. Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίοις λίθοις,

Στέφω Στέφανον, δὸν προέστεφαν λίθοι.

Εἰκάδι λαῖνεος Στέφανον μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.
(†840)

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα στίξις θέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου,
Ἄρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†685)

Στίχ. Ποιμὴν ἄριστος Θεόδωρος ὡράθη,
Ως ὃν μιμητὴς τοῦ μεγάλου ποιμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ ἐβδομήκοντα Μαρτύρων. (†305)

Στίχ. Ὁ Μαυρίκιος γυμνὸς ἐγχρισθεὶς μέλι,
Κρίνει μελισσῶν ἥδὺ τὰς τρώσεις μέλι.

Εἰς τὸν Ο'

Ἐχων συνάθλους ἄνδρας ἐπτάκις δέκα,
Καὶ συγχορευτὰς Μαυρίκιος λαμβάνει.

Ο Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Λουκᾶς ὁ Τριγλινός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς γῆς ὁ Λουκᾶς ὑπεραρθεὶς ἐμφρόνως,
Τρανῶς τρυφᾶ νῦν τὴν Θεοῦ θεωρίαν.

Καὶ μνήμη τῆς Ὅσιας Μητρὸς ἡμῶν Φαβιόλας τῆς Ρωμαίας,
μαθητρίας τοῦ Ὅσιου Ιερωνύμου, ἐν ἔτει τοῦ (399) κοιμηθείσης.

Στίχ. Φαβιόλαν ἐπαινῶ, Παύλαν καὶ Εύστοχίαν,
Μαθητρίας ἰερᾶς κλεινοῦ Ιερωνύμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Νεοϊερομάρτυρος
Τύχωνος, Ἄρχιεπισκόπου Βορονὲζ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκατὸν καὶ
έξήκοντα ἱερέων καὶ Μαρτύρων ἐν ἔτει ,αποθίθεται (1919) ὑπὸ τῶν
ἀθέων καὶ φανατικῶν μπολσεβίκων σκληρῶς διωχθέντων καὶ
ἀναιρεθέντων.

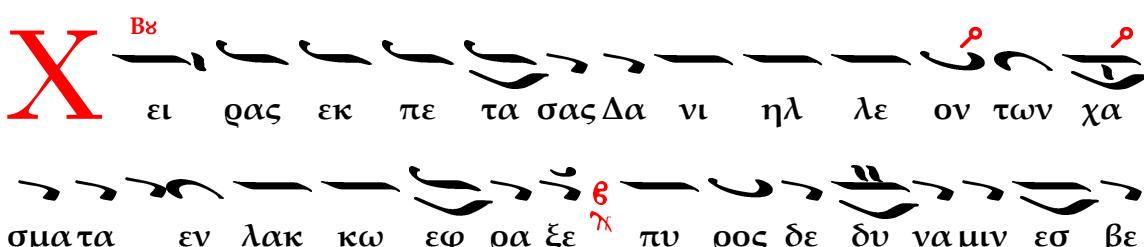
Στίχ. Ποίμνη μεγίστη ποιμένων ἵερῶν,
Τῷ Ἀρχιποίμενῳ προσήχθησαν θυσία.

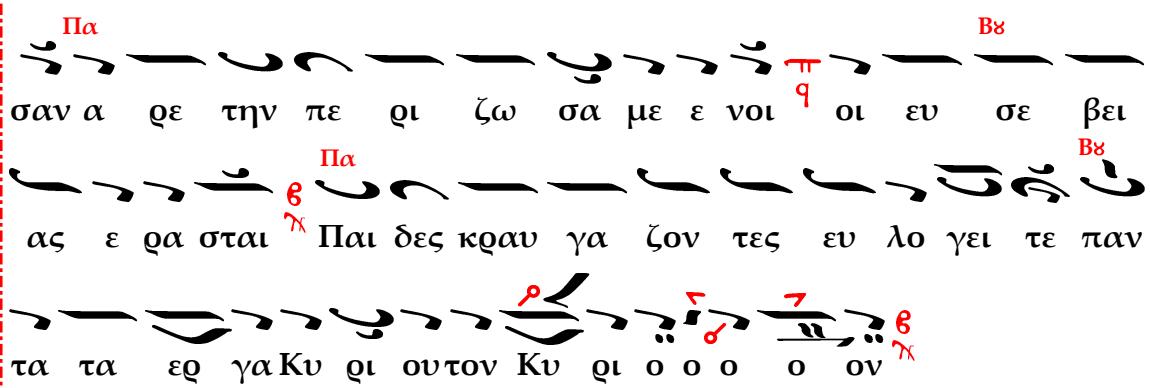
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ἐδὲν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν εἱρμό.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ. Ἡχος   **Bou ξ**

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

καὶ εύθὺς ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. **Καὶ τὴν Τιμιωτέραν.**

* * *

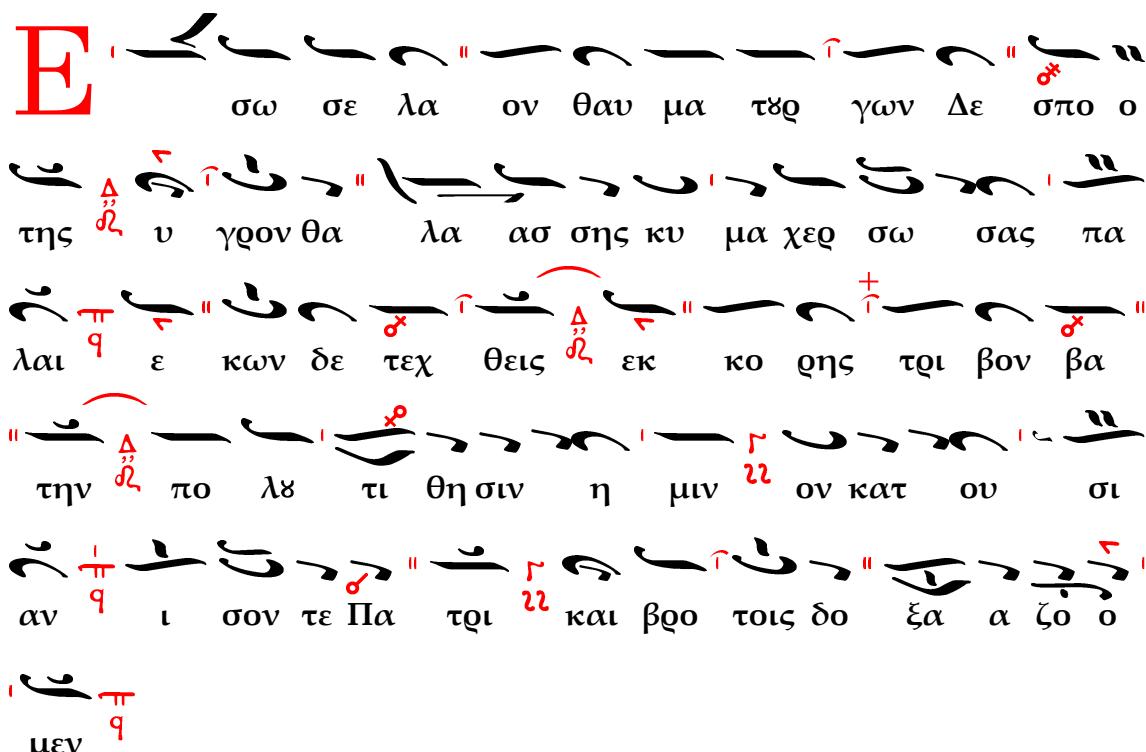
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

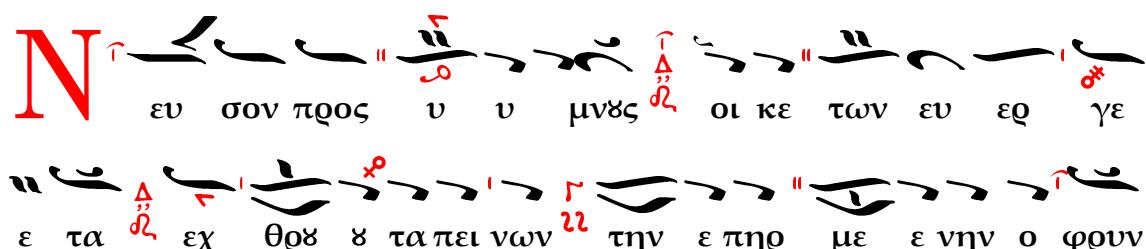
(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἴαμβικαί).

Τίχος Λ Πα φ

ῳδὴ α'

ῳδὴ γ'

φε ρωντε παν τε πο πτα ^Δ_ρ της α μαρ τι ας ν πε ερ
 θεν ^Δ_ρ α κλο νη τον ε στη ριγ με νας ^q μα καρ με λω
 δας ^u τη βα σει της πι ι ζε ε ως ^q

ῳδὴ δ

Γ ε νας βρο τει ει ου ^Δ_ρ την α να πλα σιν
 πα α λαι ^Δ_ρ α δων προ φη η της ^Δ_ρ Αβ βα κα ψμ προ
 μη νυ ει ^q ι δειν α φρας ως α ξι ω θεις τον
 τυ ν πον ^Δ_ρ νε ον βρε φος γαρ ^u εξ ο ρας της Παρ θε
 να ^q ε ξηλ θε λα ων ^u εις α να απ λα σιν Λο

γος

ῳδὴ ε'

Ε κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης
 πλα α νης ^Δ_ρ ι λα σμον η μιν χρι στε τοις ε γρη
 γο ρως ^q νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως εν ερ
 γε ε τη ^Δ_ρ ελ θοις πο ρι ι ζων ^Δ_ρ εν χε ρη η τε την
 τρι βον ^q καθ ην α να τρε χον τες ε εν ροι μεν κλε

ἢ
ος

ῳδὴ ζ'

Nαι ον I ω να ας εν μν χοις θα λατ τι ι
οις ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κε σαι π νυ
γεις ε γω ω δε τω τυ φαν νθν τος βε ε λει
χοι στε ε προσαν δω τον κα κω ον α ναι φε την π θατ
τον μο λειν σε της ε μη ης φαθν μι ας

ῳδὴ ζ'

Tω πα ντα νακ τος ε ξε φαν λι σαν πο ο θω
α πλητα θν μαι νον τος η γκι σφω με νοι παι
δες τυ φαν νθ δν υσ θε ον γλωσσαλ γι ι αν θ οις
ει ει κα θε πυρ α ασ πε τον τω Δε σπο τη λε
γεσιν εις αι ω ωνας ευ λο γη τος ει

ῳδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερψυχοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Mη τραν α φλε εκ τως ει κο νι ζη σι κο
ο φης οι της πα λαι ας πυρ πο λη 8 με νοι νε οι

ν περ φυ ως κυ 8 σαν ε σφρα γι σμε ε νην Δ
 αμ φω δε δρω ω σα θαν μα τρο γι ι α μι α
 λα 8ς προς υμ νον ε ξα νι ι ση σι χα α ρι ι
 ις Π

* * *

Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
δ

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρο βιμ Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι
 α φθιρως Θε ον Λο γον τε κρ 8 σαν Δ την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λν υ νο ο μεν Π

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· Ιδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
δ

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρο βιμ Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι
 α φθιρως Θε ον Λο γον τε κρ 8 σαν Δ την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λν υ νο ο μεν Π

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
δ

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι
 α φθιρως Θε ον Λο γον τε κρ 8 σαν Δ την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Δ
δ

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι
 α φθιρως Θε ον Λο γον τε κρ 8 σαν Δ την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Δ
δ

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρα βιμ Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ την α δι
 α φθιρως Θε ον Λο γον τε κρ 8 σαν Δ την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὔτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὔτοῦ ἔως αἰῶνος.

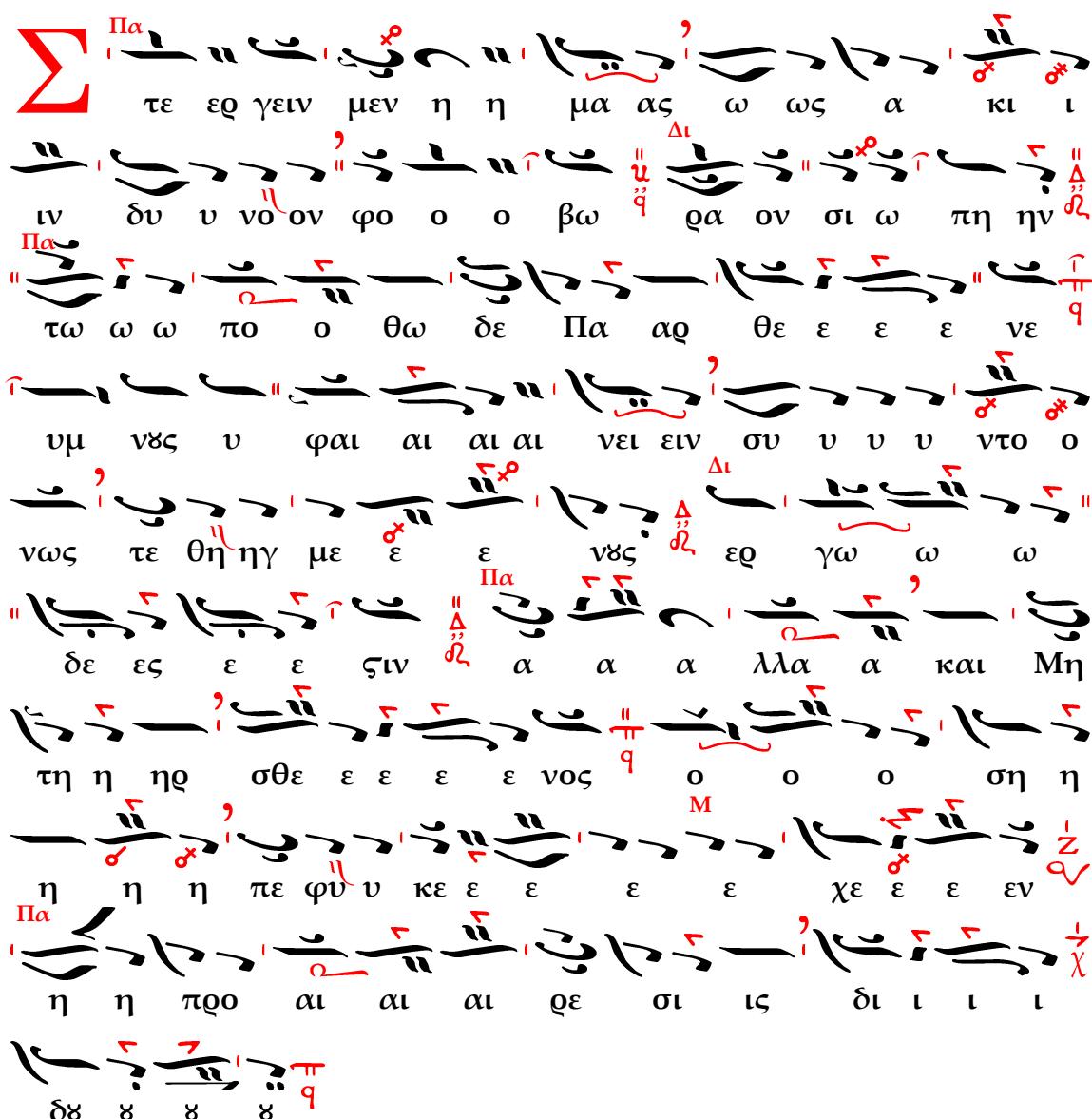
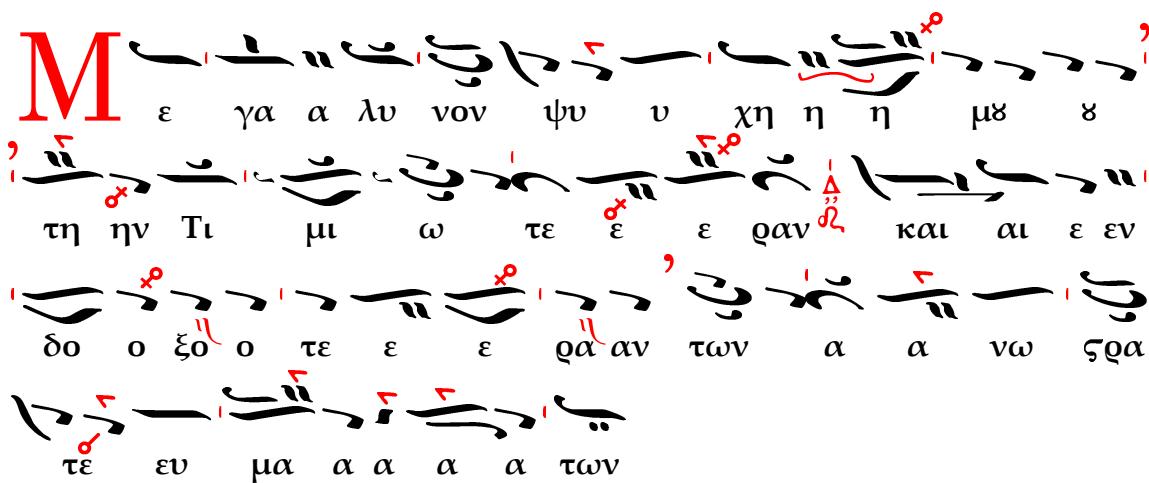
Tην τι μι ω τε ραν των χε ρα βιμ **Δ**και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **Δ**την α δι
 α φθιρως Θε ον Λο γον τε κρ 8 σαν **Δ**την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ ν νο ο μεν **Π**

ῳδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ ν χη η μρ 8 8 την τι
 μι ω τε ε ραν **Δ**και εν δο ξο τε ραν **Π**των α νω
 ζρατεν μα των **Π**

Sτερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δν νον φο ο
 βω **Δ**ρα ον σι ω πην **Π**τω πο θω δε Παρ θε νε **Π**υ
 νγς ν φαινειν συ ντο νως τε θειγ με ε νγς **Δ**ρε ερ γω ω
 δες ε σιν **Π**α λλα και Μη τηρ σθε νος **Π**ο ση πε φυ
 κεν **Π**η προ αι αι ρε σις δι τ δρ 8 8 8 **Π**

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὥδης.

Ἐὰν δὲν φαλοῦν καταβασίαι, εύθὺς τὴν Τιμιωτέραν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἄχος ζ Bou ξ

1 Χ Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ξ και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ζ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ξ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ξ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ξ

2 Χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δ8 λησαν τ8 ξ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα

κα ρι 8 σι με πα σαιαι γε νε αι ξ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ξ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ξ

3 **χ** **B8**
O τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος **χ** και α γι ον το ο νο μα αν τας **χ** και
 το ε λε ος αν τας εις γε νε αν και γε νε
Δ **β**
 αν **δ** τοις φο βη με νοις αν τον **χ**
T **B8**
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **χ** την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν **χ**

 4 **χ** **B8**
E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν τας
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νης δι α νοι
 α καρ δι ας αν των **χ**
T **B8**
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **χ** την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν **χ**

5 **χ** B8
Kα θει λε δυ να στας α πο θρονων **χ** και υ υ

ψω σε **δ** τα πει ν8 8**ς** πει νων τας ε νε πλησεν α γα

θω ων **χ** και πλ8 τ8 8ν τας ε ξα πε στει λε κε ν8

χ B8
T M B8 M Δι

ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ **δ** και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **δ** την α δι α

φθιρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν **χ** την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν **ε**

6 **χ** B8
Aν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8

μνη σθη ναι ε λε 8**ς** κα θως ε λα λη σε προς

τ8ς πα τε ρας η μων **χ** τω Α βρα αμ **δ** και τω σπερ

μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος **ε**

T M B8 M Δι

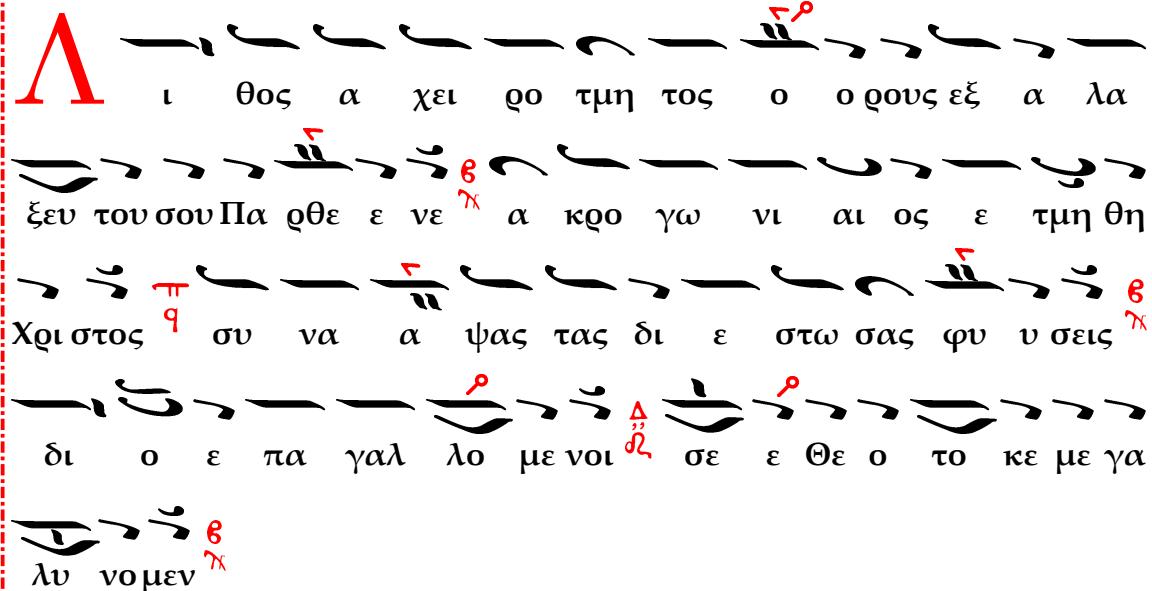
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ **δ** και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ **δ** την α δι α

φθιρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν **χ** την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν **ε**

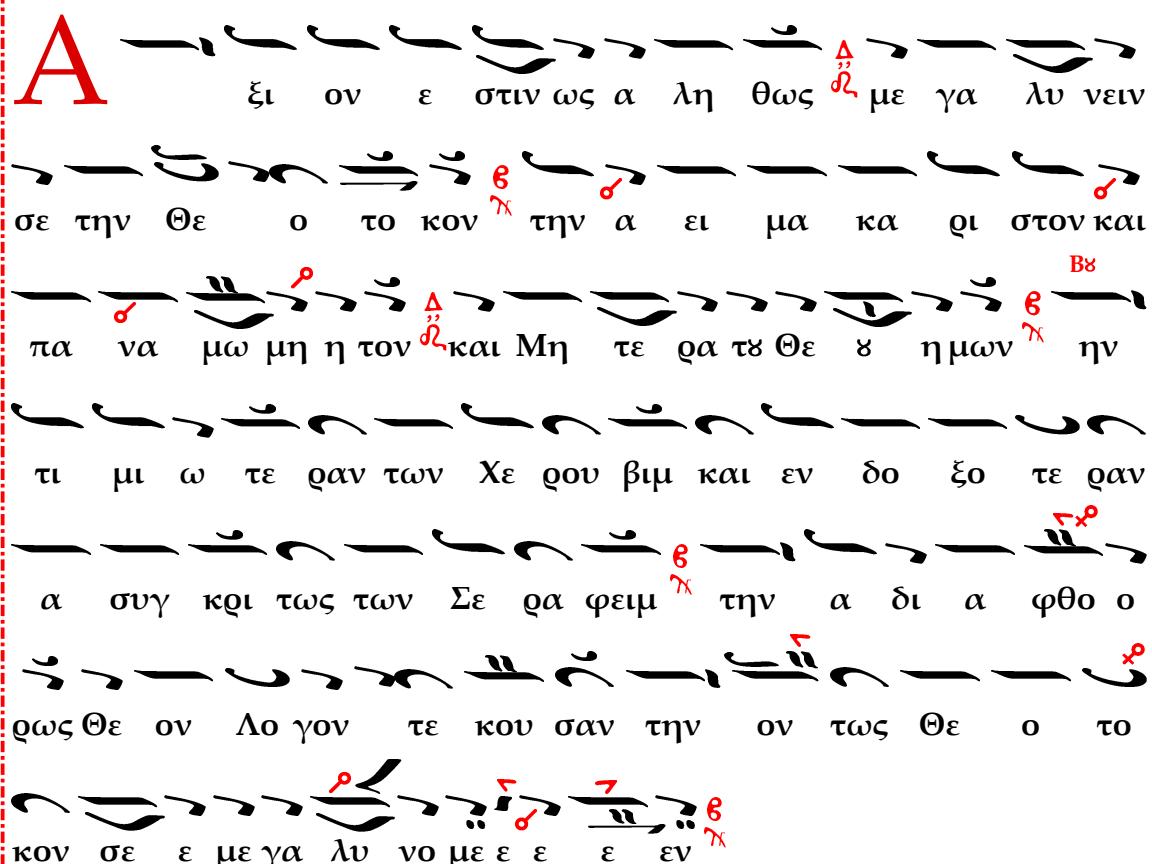
Καὶ τὸν εἰρμό.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους. Ἡχος Λ Βου Σ

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἡχος Λ Βου Σ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἡχος Γα ω

Σ

τε φα νον σοι ως Βα σι λει εμ ψυ χος προ σε νη
 νε κται νυν της σαρ κος εκ δη μη σας τω εν δη
 μη σα ντι ι σαρ κι Θε ω τω πα ντο κρα το
 οι δι ον και τον α γω ω ω να εν δο
 ξως ε τε λε σεν

Ἐτερον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἡχος Δι θ

Ο

πληρης θει ας χα α οι τος και δυ ν να
 με ε ως ο ον τως τε ρα τχρ γων δι η η λεγχε
 θε ο ο κτο νωων ταστι ι φη δι α κε νης με ε λε
 τω ων τα υψη η γο ρω ω δε γλω ω ατ τη
 θε ο λο γων ο Στε ε φανος τχ Πα α τρος δε ε
 ξι ο ο θεν τον Ι η σχ χ γν κα θο ρω νυν
 ε φη σεν ε ε στη κο ο ο τα προς ον λι
 θο λεν στχ χ με νος στε φη η φο ρο ος α νη ηλ

τοῦ θεοῦ
θεν

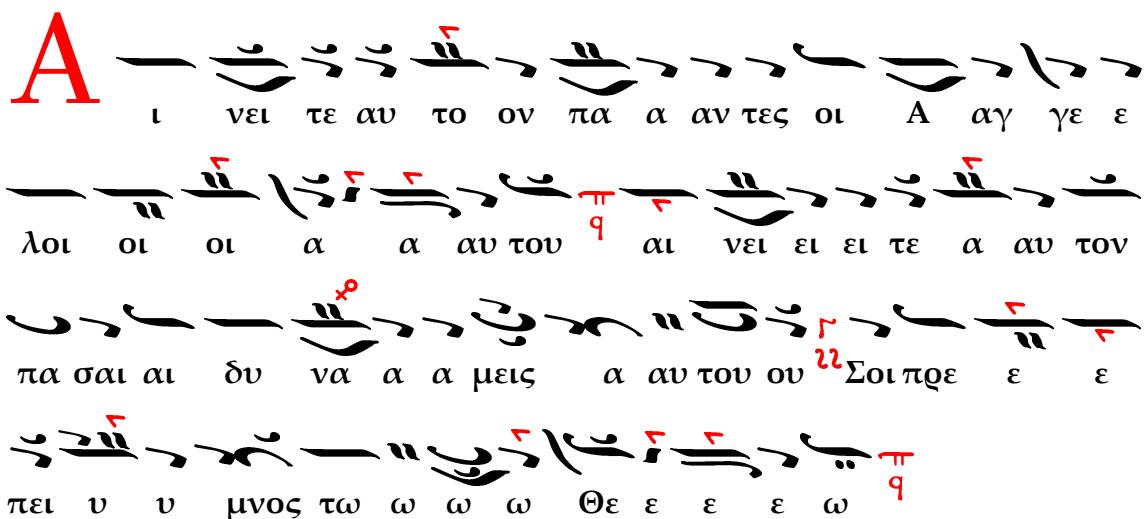
Τῆς Ἔορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

O τω πα τῷ ι και πνε εν μα τι συν α ᾧ
 δι ι ος λο ο γος και συμ φυ ν η ης και συ νν θρο
 νος εκ πα αρ θε νν γεννα α ται εν βηθ λε εμ νν
 υν ως βρε ε φος ον θε ε ον και αι σωτη η ρα ο
 πρω το ο μα αρ τυς στε ε φανος α ρι ι δη λωως κη
 ρυ ν ξας ν πο χει ρω ω ω ων μι αι φο
 νων χαι ρων λι θο ο λευ στει ει ται και στε φη φο ο
 ρος α α νει σι προς α αν τον με ε τα δο ο ξης ο

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἔχος Παφ

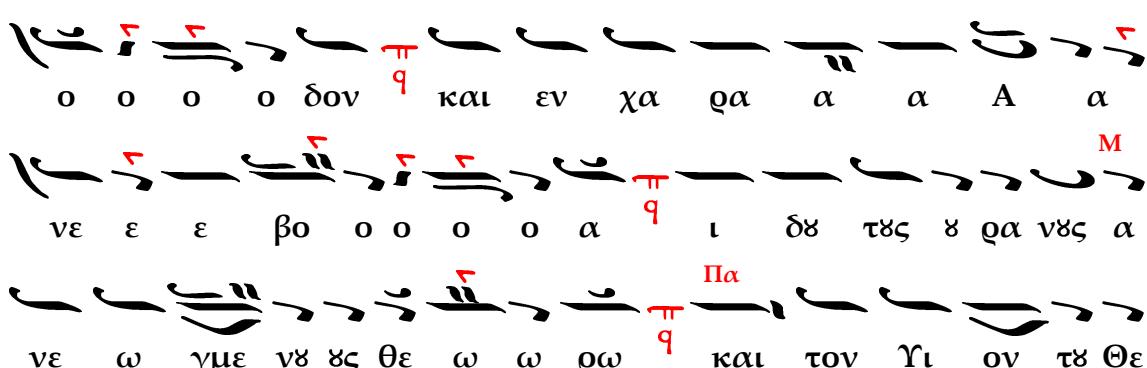
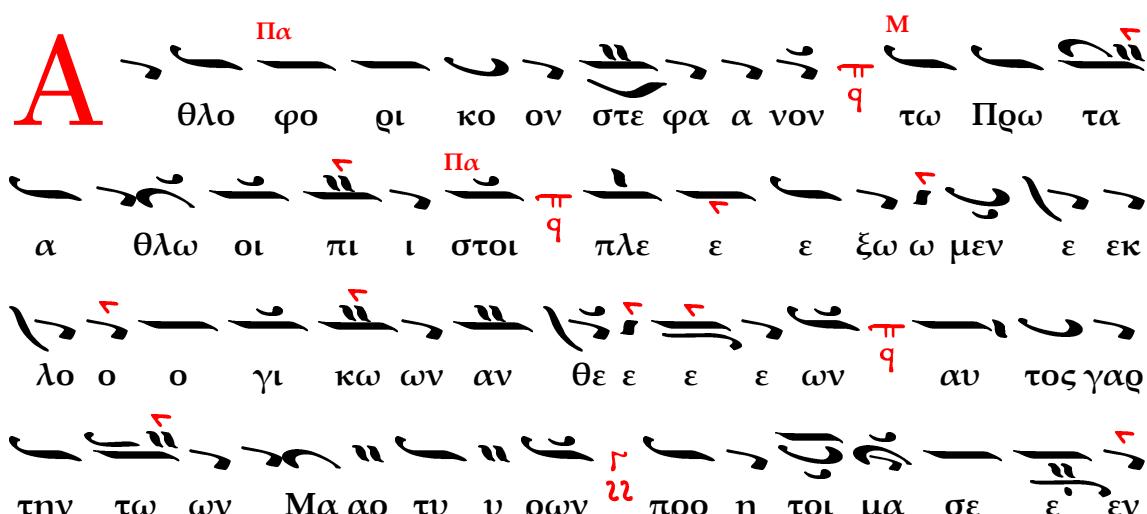
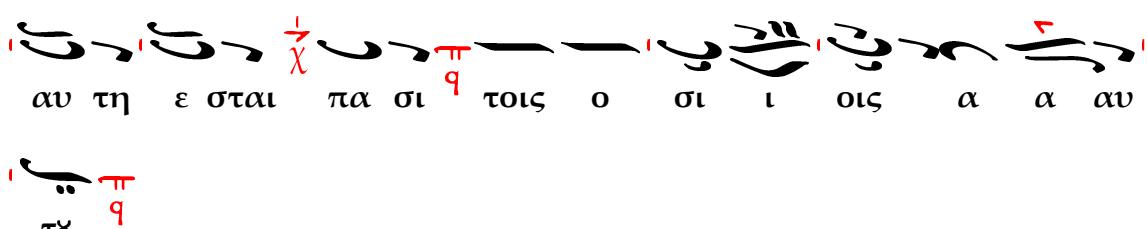
Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ν ν
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ον ρα α νων αι νει τε α αν το ο ον εν τοι οις
 ν ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει ν ν μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

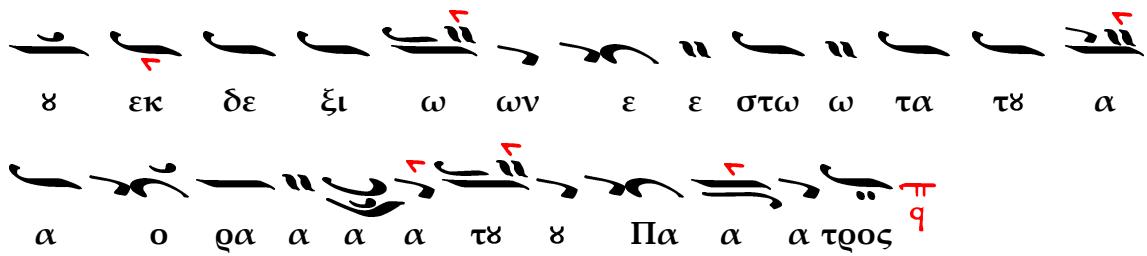

Είς τοὺς Αἴνους, ἴστωμεν στίχους Γ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἴδιόμελα τοῦ Ἅγιου Στεφάνου.

Κυπριανοῦ.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον δο ξα

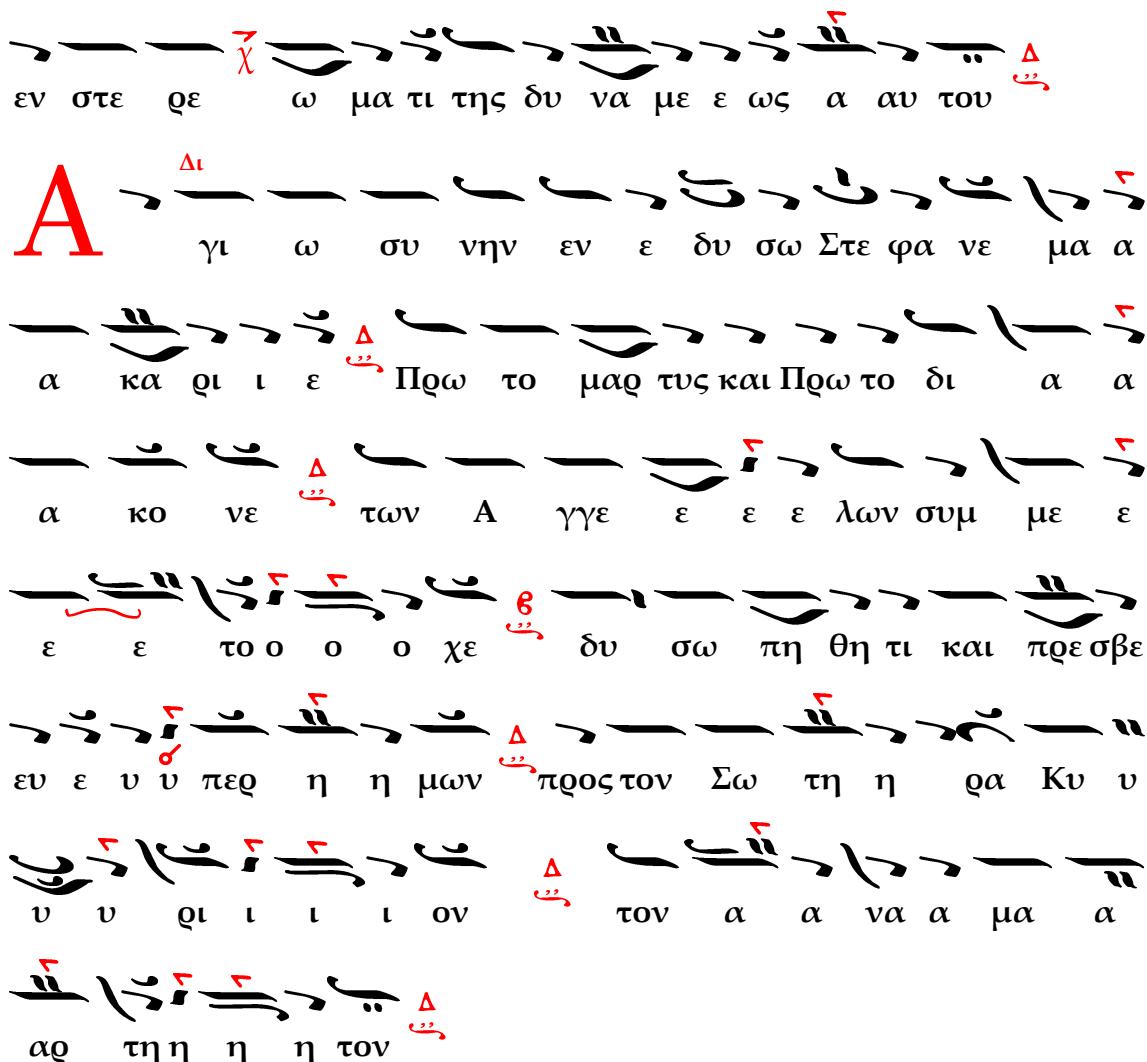

 εκ δε ξι ω αν ε ε στω ω τα τά α
 ο ρα α α τά τά πα α α τρος

Ἀνατολίου.

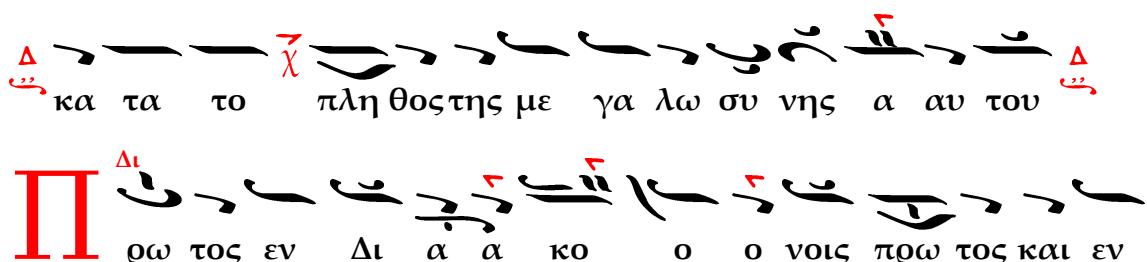
Ἄχος Δι Θ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αν του
A γι ω συ νην εν ε δυ σω Στε φα νε μα α
 α κα ρι ι ε Πρω το μαρ τυς και Πρω το δι α α
 α κο νε των Α γγε ε ε ε λων συμ με ε
 ε ε το ο ο ο χε δυ σω πη θη τι και πρεσβε
 ευ ε ν περ η η μων προς τον Σω τη η ρα Κυ ν
 ν ν ρι ι ι ι ον τον α α να α μα α
 αρ τη η η τον

Ο αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αν του
Π ρω τος εν Δι α α κο ο ο νοις πρω τος και εν

Μαρτυρία την επιβεβαιώνει τον θεόν
 αλλά αγαπητές Στέφανοι φασαρίαν νεόδος γαρ
 εγενέντοι οι οις Αγιοι ιοις και πολλάς
 των Κυρίων πρόσω σημείη γαγες Μαρτυρία
 νραστοί διορθώσαντος σοιηνοί γηκαι Θεοσοι
 οιοιεφασανηνηαντονικετεευεσωθηη
 ναιταςψυνχααασηηηημων

Ο αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν
 ρχεν

ψαλτήριων ωωκαιαικιθααρα
Tον Πρωτομαρτυρίαν καιγενναιαιοοντχοιι
 στέφθερααποοοονταεστεφανοντονΠρω
 τοδιακοονονεπαξιιιωςτιμηη
 ησωωωμενετοοσγαρεεστωσενμε
 σωπαραανοομωνενδεξιαααα
 Παααατροσενγιονεθεεαααα

σα α α το

Ιωάννου Μοναχοῦ.

Ήχος Πα φ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αις και ο οο γα α α α νω
 Σ πα τε ε φα α νε Ε ε εν δο ο ο ξε 8
 Μ ρα νο πο ο λι ι ι ι ι τα Χρι στα θε ρα α
 Πα α α πο ον μα κα α α α ρι ι ι ι ε πρε σβει
 α αν ποι η η σον ν πε ε ερ των ψυ ν χων η η

μω ων

Ο αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα τω

τον Κυ ν ν ρι ι ι ι ον
 Σ πα τε φα νος η κα λη α πα χη των Μα αρ τυ
 Β8 ν ν ν ν ρων ο πλη ρης χα ρι τος και δυ ν ν να
 Δι με ε ως ο ποι ων ση μει ει ει ει α και τε ε
 Β8 ρα α α τα με γα α α λα ε εν τω λα α α ω Α ν

πο α νο ο μων ε ε λι ι θα α α ζε ε ε ε
 το ^M αλλ εξ ε ε λα αμ ψεν ω ως Α γγε ε λος ^{Δι}
 και θε ω ρει τηην δο ο ο ξαν σθ τσαρ κω θεν τος
 ν ν περ η η μων ^{Δι} εκ δε ξι ω ων τη η ης δυ
 να α α με ε ε ε ως ^π και τω Πνευ μα τι της χα
 οι ι τος εις 8 ρα ν8 8ς α α νε ε λαμ βα α α
 νε ε ε ε το ^π και δι α τη το ταις χο ρο
 στα σι αις των Α γγε λων συ ναν λι ι ι ζο με ε νος ^β
 πρε σβε εν ει σω θη η η ναι τας συ ν χας η η
 μω ων ^β

Δόξα. Κυπριανοῦ.

Ἔχος πρόπτερον

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω ^{Δι} και Α γι ω ω ω
 Πνε εν μα α α τι ^π

Π ^{Κε} οω το μαρ τυς α πο στο λε και πρω το ο δι
 α α α κο ο ο ο νε ^π η πν λη τω ων μα αρ

τυ ρων ^Δ
 η η η δο ο ξα τω αν δι και αι αι αι
 αν ^π
 των α πο στο λω αν το κα α α α αν
 χη η η η μα ^π
 συ ν ν ν ου ου ρα α νους ^η
Kε
 ε θε α α α σω α νε ε ω ω ωγ με ε ε ε
Πα
 νους ^η
 εν τω στα δι ι ι ω ω ε ε στως ^η και τον Υι
 ο ον του Θε ε ου εκ δε ξι αν ε ε στω ω τα ^Δ
 του α α ο ο ρα α α α α του ου Πα α α
Kε
 τρος ^π
 δι ο ω ως α αγ γε ε ε λος εκ λαμψας
M **Kε**
 τω ω προ σω ω ω ω ω πω ^η
 εν χα ρα Α
Πα
 α νε κρα α α αν γα α α α ζες ^η
 ν περ των
 λι ι ι ι ι θα α ζο ο ον των ^η
 μη στη η η σης
Πα
 α αν τοις τη η ην α α μαρ τι ι αν τα α α αν
Kε
 την ^π
 και νυν αι τη η σαι τοις εκ πο ο θου ε εν φη
 μου ου ου σι ι ι ι σε ^η
 ι λα σμον α μα αρ
 τι ι ι αν ^Δ
 και το με ε γα ε ε λε ος ^Δ

K αι νν ν ν νν και α α ει ^π_q και εις
 τας αι αι ω ω ω νας ^υ_u των αι ω ω νων α α α

μην ^Δ_δ

A ^{Πα} κα τα α α λη η η η πτον ^Δ_δ το τε
 λου ον με νο ον εν Βη θλε ε εμ ^υ_u ση η με ρο
 ον μν ν στη η η η η οι ι ι ι ον ^Δ_δ ο α
 ο ο ρα το ος ο ρα α α α α ται ^π_q ο ο ο
 α α σαρ κο ος σαρ κου ον ον ται ^Δ_δ ο Λο ο γο
M ^{Κε} ος πα χυ ν ν νε ε ε ε ται ^π_q και ο Ω ων
 γι νε ε ται ο ο ο ο ου ου ον ουκ ην ^Δ_δ Παρ
 θε ε νος τι κτει ε εν σπη λαι αι αι αι ω ^π_q
 βρε ε ε ε φο ος νε ε ε ον ^υ_u ^{Πα} το ον πλα στη ην
 της φυ ν ν ν ν σε ε ε ε ως φα τη ε εκ
 τυ που ον ον ον ον ται ^π_q ει εις θρο νον ε ε που
 ρα α α α νι ι ι ι ον ^{Κε} ^{Πα} κτη νη α πει κα α

α α α ζει ρ̄ χε ρου βι κη ην πα ρα α στα
 α α σιν Δ ρ̄ ποι με νες θαν μα ζου ρου σι μα γοι δω
 Ρα α προ σφε ε ε ε ρου ρου ρου σιν Πα ρ̄ αγ γε λοι α
 νυ μνου ρου τες λε ε γου ρου ρου σι Δ ρ̄ δο ξα εν υ
 ψι ι ι στοις Θε ε ω και ε ε ε ε πι γη ης ει
 ρη η η η νη ρ̄ εν αν θρω ποις γα αρ ρ̄ εν δο ο
 ο κη η η η σεν ρ̄ α ναλ λοι ω τως ο ο Εμ μα α
 νου η η η ηλ ρ̄

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

ΤΗΧΟΣ Ρ̄ Πα ρ̄

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις εν δο κι ι α ρ̄

Τ μνου μεν Σε εν λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
 Σε δο ξο λο γου μεν Σε εν χα ρι στου μεν Σοι δι

α τηνμε γα α λην Σου δο ο αν **υ**
Kυ ρι ε Βα σι λευ **υ** ε που ρα νι ε Θε ε Πα
 τερ πα ντο κρα α τορ **υ** Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
 η σου χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα **υ**
Kυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
 κο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι
 ας του κο ο σμθ **υ**
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων **υ** ο κα θη με
 νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας **υ**
Oτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
 Κυ ρι ος **υ** Ι η σους χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην **υ**
Kαθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε **υ** και
 αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να **υ**

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος υ
K α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
 τα αν τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας υ
E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
 ε ρων η μων υ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
 νον το ο νο μα α Σου εις τ8ς αι ω νας α μην υ
G ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας υ κα
 θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε υ
E υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα Σ8 υ (τρίς)
K υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
 γε νε α και γε νε α υ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
 η σο ον με υ ι α σαι την ψυ χην μου ον ο τι η μαρ
 τον Σοι υ
K υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με υ
 του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μονυ
μονη

O τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θαφως υ
ο ψο με θαφως η

P α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε υ
σι Σε η

A γι ος ο Θε ος υ Α γι ος Ι σχν ρος υ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας η (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι η

K αι νυ νν και α ει υ και εις τους αι ω νας ταν

αι ω νων α μην υ
αι ω νων α μην η

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας η

Άσματικὸν. χ

A γι ι ι ος ο Θε ε ο ος υ Α α α α
γι ι ος Ι ι σχν ν ν ρος η Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.
 α α ας

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡχος Λ Δι Θ

Bα σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
 εξ α θλων ων ν πε μει νας ν περ χρι στα τα Θε
 8 Δ Μαρ τυ ρων πρω το α θλε Στε φα νε Β συ γαρ την I 8
 δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν Δ ει δες στα τον Σω
 τη ρα τα Πα τρος δε ξι ο θεν Β αν τον γαρ εκ δυ
 σω πει α ει ν περ των ψυ χων η μω ω ων Δ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἔξαπλᾶ.

Ἡχος Λ Δ Νη Ζ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον Λ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Β
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Λ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον Β

 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον β

Τὰ Ἅγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

^τΗχος πλ Nη 2

 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον β

 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον χ

 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Δ

 Κυρι ε Ε λε ε ε η η η σον υ

 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον χ

 Κυ υ ν ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον β

Αθανασίου Καραμάνη.

^τΗχος πλ Nη 2

 Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον β

 Κυρι ε Ε ε λε ε η σον χ

 Κυρι ε Ε ε λε η σον Δ

 Κυρι ε Ε λε η σον υ

 Κυρι ε Ε λε ε η σον π

 Κυρι ε Ε λε ε ε η σον β

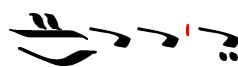
Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρι' (110).

Ἡχος Δι θ.

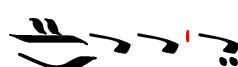
Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρι' 1)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι' 2)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

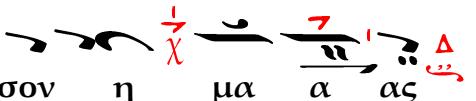
Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι' 3)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἄγιον καὶ φοιβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

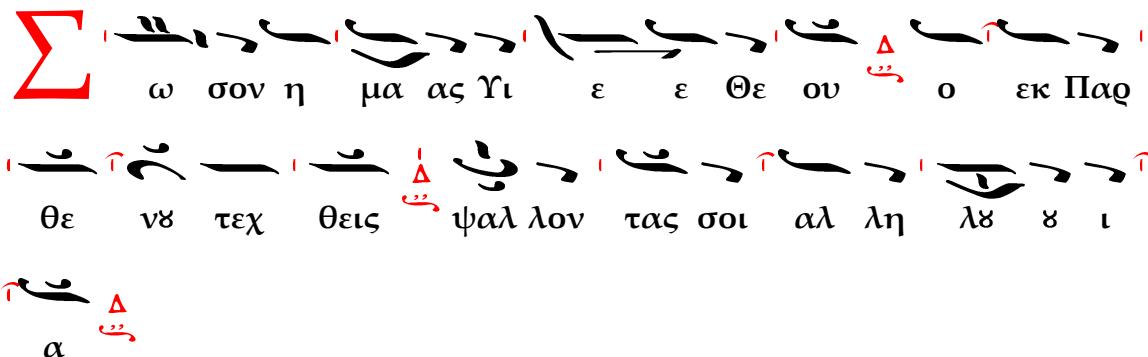
T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

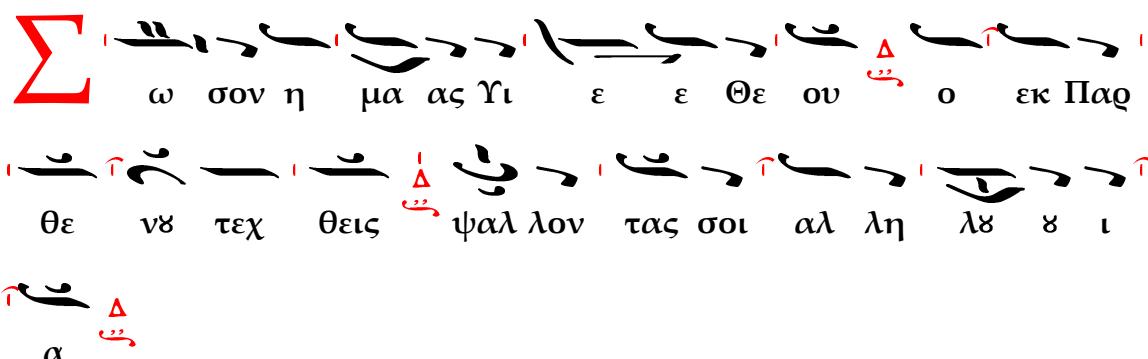
Οτι σὸν τὸ κράτος...

Αντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

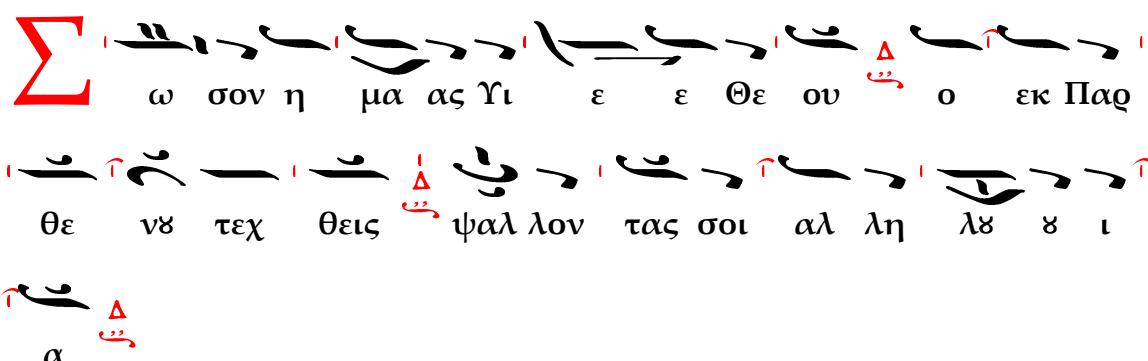
Στίχ. α'. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

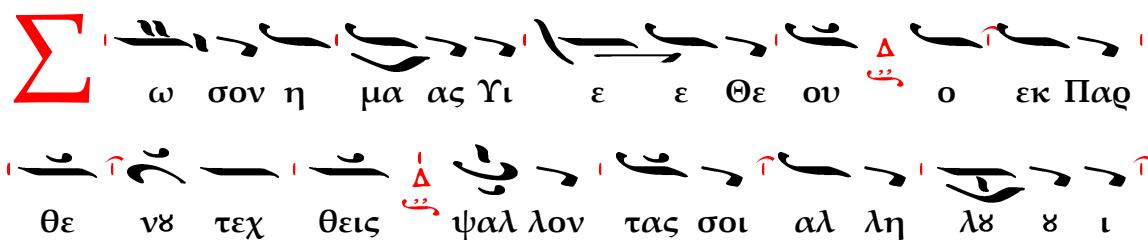
Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια' 2)

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρια' 3)

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ρια' 4)

Α Δ
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Kαι νῦν καὶ α εἰ καὶ εἰς τὸς αὶ ω νας τῶν αὶ ω
 νῶν α μην

Oμο νο γε νῆσ Υἱ ος καὶ Λο γος τὸ Θε οὐ α
 θα να τος ν πα αρ χων καὶ κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει
 παρ θε νε Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε εν μα τι σω σον η μα α
 ας

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Άντίφωνον Γ'. Ἡχος δ. Ψαλμός ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἔως ὅτι θῶ τοὺς ἔχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἡχος δ. Δι - Θ.

H γεν νη σις σθ χρι στε ο θε ος η μων ε
 α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως ε
 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες ε ν
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον ε
 η λι ον της δι και ο συ ν νης και σε γι
 νω σκειν εξ ν ν ψγς α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι ε

Στίχ. β'. Πάρβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ
κατακυρίευε ἐν μέσω τῶν ἔχθρῶν σου. (ρθ' 2)

H γεν νη σις σθ χρι στε ο θε ος η μων ε
 α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως ε
 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες ε ν
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον ε
 η λι ον της δι και ο συ ν νης και σε γι
 γνω σκειν εξ ν ν ψγς α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι ε
Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεως σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. (ρθ' 3) Δ
H γεν νη σις σὸν χρι στε ο Θε ος η μων ε
 α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως ε
 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες Δ ε
 πο α στερος ε δι δα σκο ντο ε σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ ν νης Δ και σε γι
 νω σκειν εξ ν ν ψως α να το λην Δ Κυ ρι ε
 δο ξα σοι οι οι χ ε π δ

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἥχος Δι θ.

E κ γα στρο ος προ ε ω σφο ρε ε γεν νη
 σα α α α σε Δ ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα
 με λη θη η σε ται ε συ I ε ρευςεις τον αι ω ω
 να κα τα την τα α ξιν Μελχι σε δεκ ε σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου Δ ο εκ Παρ θε ε ε ε νε τε

ὁ β' χορός:

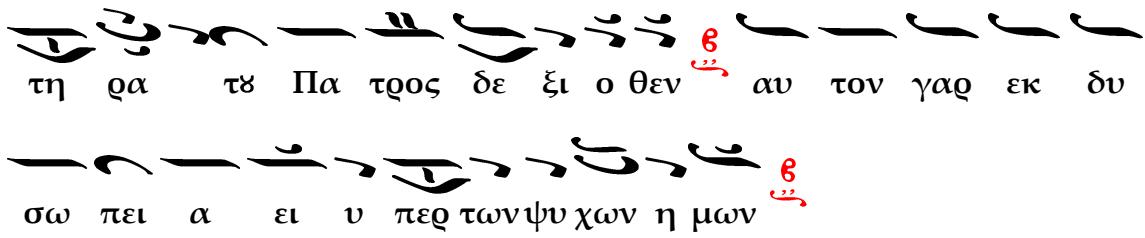
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἡχος Δι-θ.

H γεν νη σις σ8 χρι στε ο Θε ος η μων ε
 α νε τει λε τω κο σμωτο φως το της γνω σε ως
 εν αν τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ ν νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ ν ψ8ς α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι ε

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου.

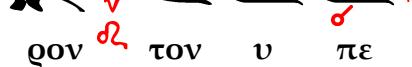
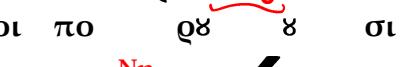
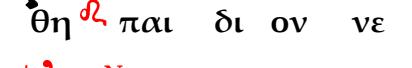
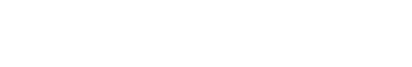
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡχος Δι-θ.

B α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη ε
 εξ α θλωνων υ πε μει νας ν περ χρι στ8 τ8 Θε
 8 Μαρ τυ ρων πρω το α θλε Στε φα νε συ γαρ την I 8
 δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν ει δες σ8 τον Σω

 τη οα τε Πα τρος δε ξι ο θεν αυ τον γαρ εκ δυ
 σω πει α ει ν περ των ψυ χων η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

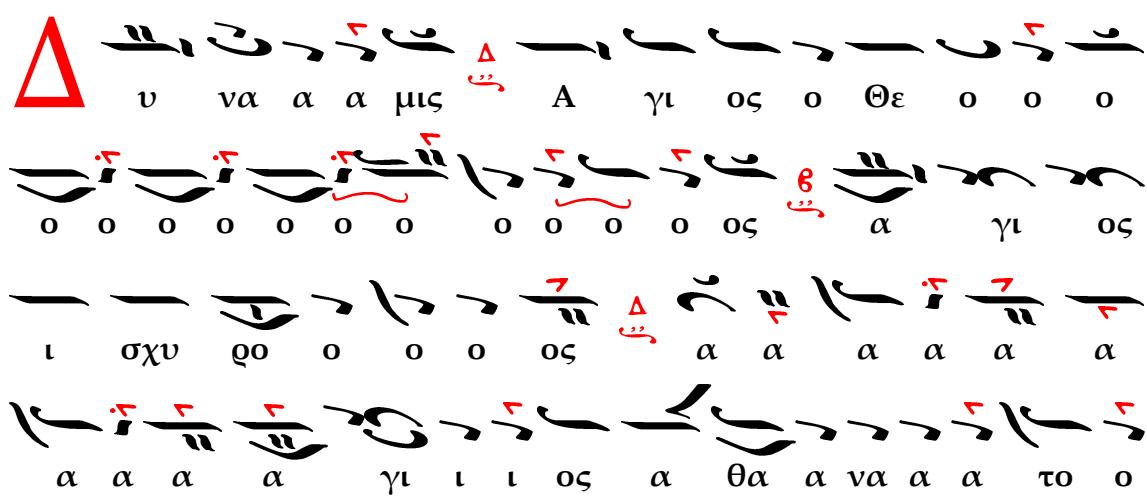
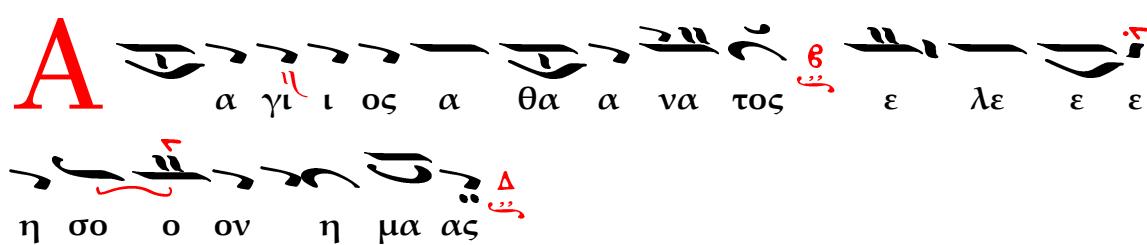
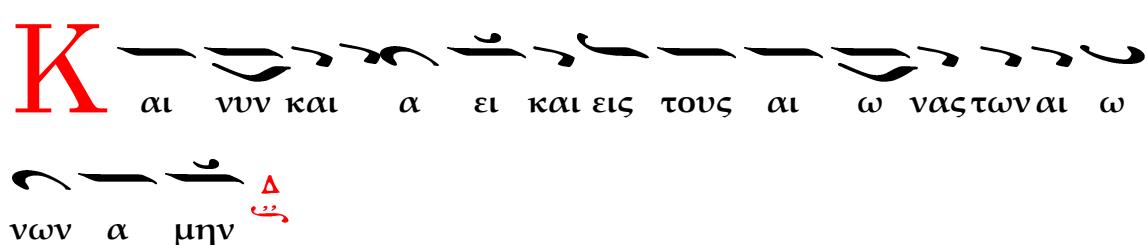
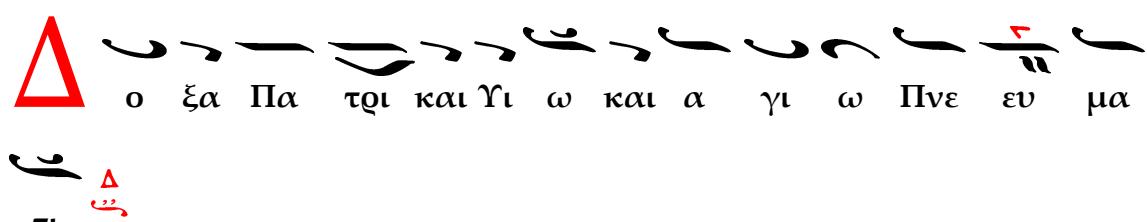
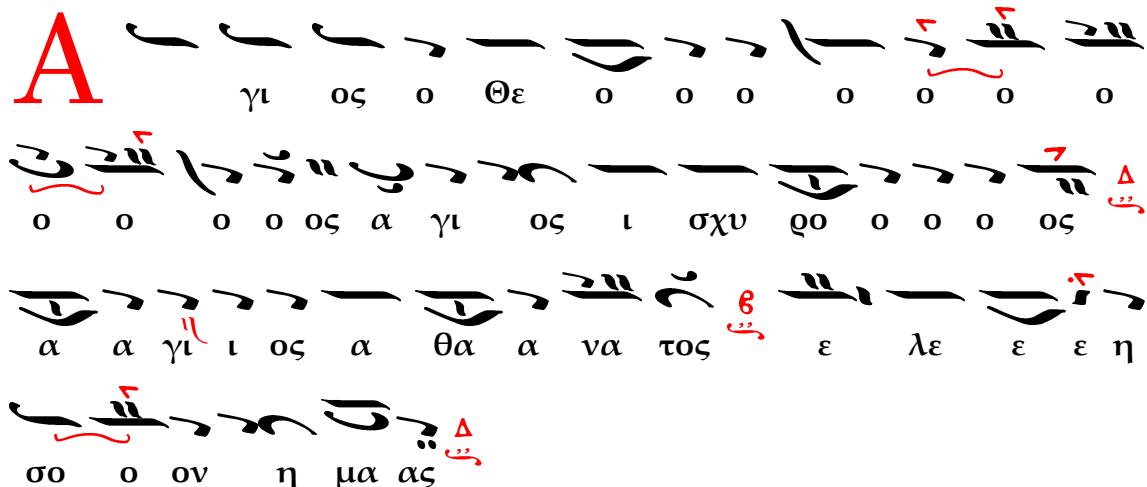
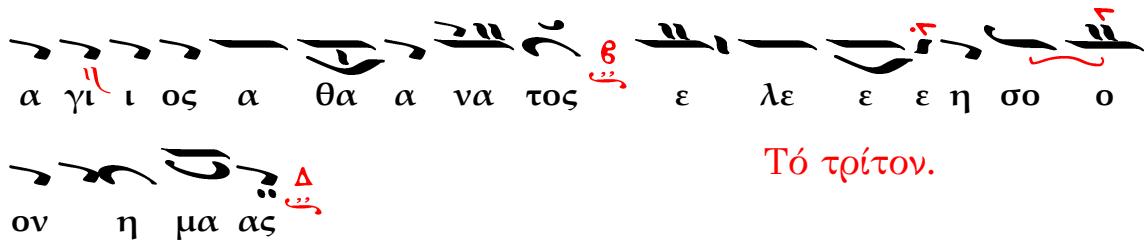
Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἥχος Γα φ

H Πα Νη
 Παρ θε ε νος ση με ρον τον ν πε
 ιος σι ον τι ι ι ι κτει και η
 Νη Πα
 γη η το σπη λαι ον τω α προ σι τω προ
 σα α α α γει α γγε λοι με τα ποι με ε
 ε ε νων δο ξο λο γη σι Μα γοι δε
 τα α στε ε ε ε ρος δοι πο ιος
 δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη παι δι ον νε
 ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ος
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὕχος Δι Θ

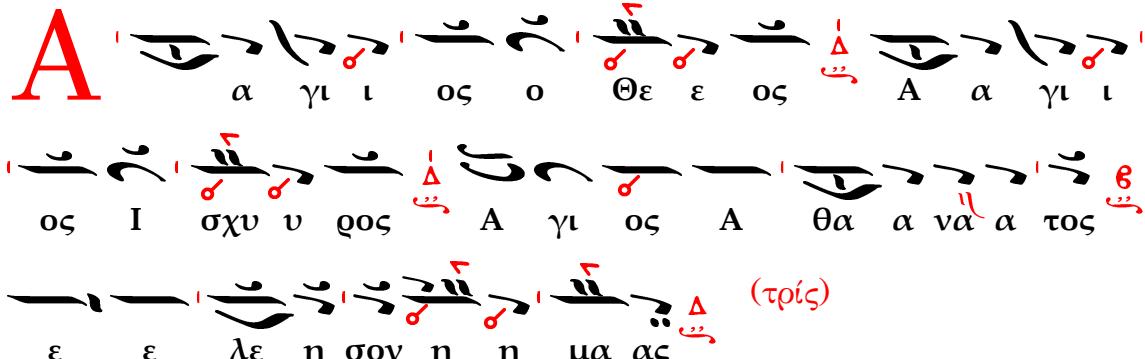
A
 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

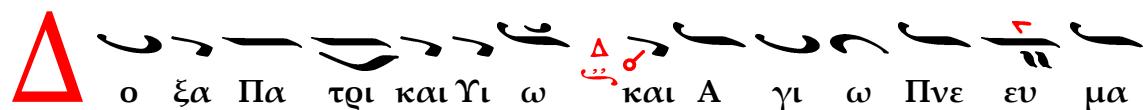

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

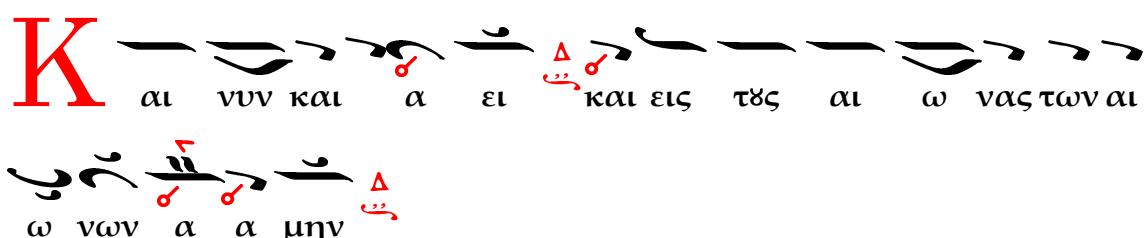
Τρισάγιον. Σύντομον.

Ὕχος Δι Θ

A
 α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ ν ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρίς)

Δ
 ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

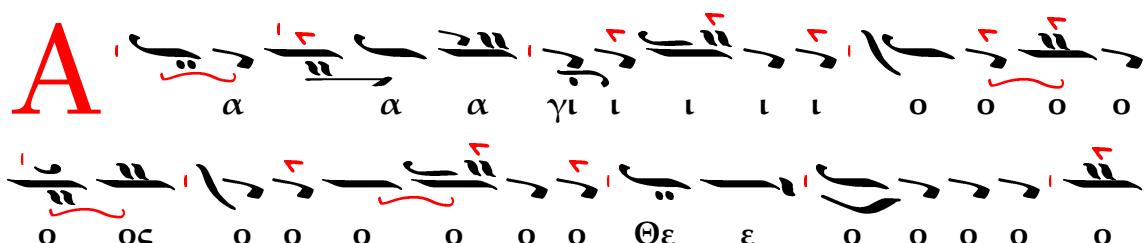
Γ
 τι

K
 αι νυν και α ει και εις της αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A
 γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ὕχος Δι Θ

A
 α α α γι ι ι ι ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο

Γ
 τι

A Α α α α α γι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι σχν υ οο ο ο ο ο

ος Δ

A Α α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος Δ

E Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας Δ

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ηχος Δι Θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ ν ν ν ν
ν ν ν ν ν ν α α α δυ ν ν α α

μις Δ

A Α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

This block contains four staves of handwritten musical notation. Red markings, including horizontal lines and arrows, are used to indicate specific performance techniques or pitch levels. Below each staff is a row of Greek and Latin characters representing lyrics or note heads. The staves are separated by vertical bar lines.

 Staff 1: **A** α α α α α α α α α α α α
 Staff 2: α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
 Staff 3: α α α α α α α α α α α α α
 Staff 4: 0 0 0 0 0 0 0 0 0 χο 0 0 α γι
 Staff 5: 0 0 0 0 0 0 0 0 0 Θε ε ε 0 0 0
 Staff 6: 0 0 0 0 0 0 0 0 0

 Staff 7: **A** α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Staff 8: M χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 Staff 9: B8 β ε ε α α α
 Staff 10: γι ι ι ο ο ος A θα α α α α α α α α α
 Staff 11: α χα α α α α α α α α α α α α α α
 Staff 12: α α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο
 Staff 13: α α α α α α α ιε α θα να α α το ο ο

Δι
θ
ος

E ε ε λε ε ε ε η η η η η
η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ο
η η η μα α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἡχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ιη').

Ο ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Προκείμενον. Ἡχος πλ.δ'.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὄγκατα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἡ ὁ φάλτης.

Ἡχος Πλ. Νη 2

E ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
μα τα αυτων

χ οι ου ρα νοι δι η γ8ν ται δο ξανθε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τ8 α να γγε λει το ο στε ρε
ω μα

Eις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αν
 των **Δ**και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
 μα τα αυτων **δ2**
χ Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο γοι **ε** ων ου χι
 α κου ονται **δ2** αι αι φω ναι αυτων **δ2**
Eις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αν
 των **Δ**και εις τα πε ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη
 μα τα αυτων **ων**
Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. Σ' 8-15, ζ 1-5, 47-60)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήροης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ὃ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ὄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ὥρματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκινήσάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἥγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ‘Ο ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ὥρματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἢ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἀπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσει

πρόσωπον ἀγγέλου. Εἰπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἐνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὡφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἡ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἃν σοι δείξω». Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ’ οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ο οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;». Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὥσιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἅγιῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς δόδόντας ἐπ’ αὐτόν. Υπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἅγιου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὥτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἴματια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἡχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἡχος η̄ Κε δ

υ
 χ Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
 μα σι α σου Κυ ρι ε ^υ_ϙ και την α λη θει α
 αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
 ων
 Πα Α λλη λ8 8 8 ι α ^υ_ϙ Α λλη η λ8 8 8
 8 ι ι ι ι α ^υ_ϙ Α α α α λλη η λ8 8 8
 υ
 χ Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν β8 λη
 α γι ων ^υ_ϙ με γας και φο βε ρος ε στιν ^Δ_ϙ ε πι
 παν τας τ8ς πε ρι κυ ν ν κλω ω α α αν τ8 ^υ_ϙ
 Πα Α λλη λ8 8 8 ι α ^υ_ϙ Α λλη η λ8 8 8
 8 ι ι ι ι α ^υ_ϙ Α α α α λλη η λ8 8 8
 Μο ^M Κε
 υ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (καὶ 33-42).

Εἶπεν δὲ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην ἀνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὃστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ

περιέθηκε καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον,
καὶ ἔξεδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ
καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς
γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ
ἔλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν
πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὥσαύτως. Ὅτερον δὲ ἀπέστειλε
πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.
Οἱ δὲ γεωργοὶ ἴδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ
κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔξεβαλον ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθη ὁ κύριος τοῦ
ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ·
Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται
ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν
τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
ἔγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Τῇχος ἵν Δι σ

Δ

ο ξα α σοι οι Kv v v v v οι ι ι ι
 ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Τῇχος Δι σ

Ο

ι οι οι οι τα α α α χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ο8 8 8 8 χε ο8 8 βι ι ιι μν ν ν ν ν

ν στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω
Δι
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποιοι ω ω Δι Τρι ι α α α α γα α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α δι ι Δι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ον υ υ μνο ο ο ον Ζ
 προ σα α α δο ο ο ν μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες Φ πα α α α α σα α α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η η α
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 φι ι ι μνα α α α α α α α α αν Δι
Ω ο τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α
 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων ν
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρς ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α

Τὰ Λειτουργικὰ,
 ώς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἐχος ιἱ Δις

Πα τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα η Τοι
 α δα ο μο ον σι ον και α χω ρι στον η

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δόρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὄμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐ λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
 ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ἐ χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις ν ψι ι στοις εν λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις ν ψι ι

στοις

Ἀ μη η ην

Ἀ μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν **υ** Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν **υ** Σοι εν χα οι στουμεν Κυ οι ε και δε ο με
 θα α σουου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων **υ**

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἡχος **Δι**

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α οι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον **την** α ει μα κα α οι στο ο ονκαι
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν **των** Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι υμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως **των**
 Σε ε ρα α α φι ι υμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ου σαν **την** ον τω ω ως

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἄχος πᾶς Νη

q-π' u-π'

E ις πα α α α α α α α α α α α α α α α α

α σα α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α αν τη η η η η η η η η η η πα σα

αν την γη η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η ε ξη η ηλ θε ε ιε

ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ογ

γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος α α α α α α α α α α α α θ ο ο

φθο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ος α α α α α α

αν τω ω λω ω ω ω ων ο και εις τα πε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε φα α α εις τα πε φα τα α α α α

 α α Δη της οι ηοι οι οι οι κου ουου ου της οι οι κου

 ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε της

 οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε νη ης Δη τα α

 α φη η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η μα α α α α ηα α α α α α α α α α α

 α α α α χα α Νη α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α τα φη η μα

 τα α α α α α α α α α α α αν τω ω ηω ω

 ω ω ων Δη Α λε ε ε ηα λε ε ηα λε λε ηα ηα

 λε ε Νη Τα λε ε ε ηα λε ε ηα λε λε ηα ηα λε

 ε Δη λε λε ηα ηα λε ε λε ηα α ηα α λε Δη Χ Αλ λη

λου ου ου α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α

 ᾧχος Δι Θ.

Eι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον εν ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8v

 τες ε αν τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

 ᾧχος Δι Θ.

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8

 A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη

 λ8 ii α α α

Ἐχος Δι θ.

E ἐχοντας τον μακρινόν ευλόγημεν
νον από τὸν καιεῖσθαι ωνος (διξ)
T οον νομακριστην ειη ευλόγη
με εεεε νοοον από τὸν καιεῖσθαι
τὸν αιωνοσ